

അമ്മ

തെരുവ് അന്ന്

നിശബ്ദമായിരുന്നു. രാത്രിയുടെ
ഇരുളിൽ ആ ഗ്രാമം ഉറങ്ങിയിരുന്നു.
അവിടെയിവിടെയായി പോസ്റ്റുകളിൽ
ബൾബ് വെളിച്ചമുണ്ടായിരുന്നു.
മരവിപ്പിക്കുന്ന തണുത്ത കാറ്റ് വീശി
കൊണ്ടിരുന്നു. ട്രീസ പട്ടണത്തിലെ
പരിത്തം പൂർത്തിയാക്കി തീവണ്ടി കേറി
ഗ്രാമത്തിലെത്തി . തെരുവിലൂടെ തന്റെ
വീട്ടിലേക്ക് നടന്നു. കൈയ്യിൽ
പുസ്തകങ്ങളും വസ്ത്രങ്ങളും നിറച്ച
രണ്ടു ബാഗുകളുമുണ്ടായിരുന്നു.
ക്ഷീണം കൊണ്ട് ബാഗുകൾ താഴെ വച്ച്
നടുവിന് കൈ കൊടുത്ത് നീട്ടി ഒരു
ദീർഘശ്വാസം വിട്ടു.മഞ്ഞ വെളിച്ചമുള്ള
പോസ്റ്റിന്റെ അടിയിൽ
ഒരു തുണിപ്പൊതി അവൾ കണ്ടു.
അടുത്ത് ചെന്നപ്പോൾ അതിന്
അനക്കമുണ്ടായിരുന്നു. തുറന്നു
നോക്കിയപ്പോൾ ഒരു ചോരക്കുഞ്ഞ്.
ശബ്ദമെടുത്ത് കരയുന്നില്ല, അനക്കം
ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ജീവനുണ്ട്.
കുഞ്ഞിന്റെ മുഖത്ത് നിന്ന് അവൾ
കണ്ണെടുക്കാതെ ഒരു നിമിഷം നോക്കി
നിന്നു. ഈ പിഞ്ചുകുഞ്ഞിനെ
ഉപേക്ഷിച്ച് പോയ കീചകർ
ആരെന്നോർത്ത് അവളുടെ മിഴികൾ
നിറഞ്ഞു. ജീവന് വില കൽപ്പിക്കാത്ത
മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ അവൾ ശപിച്ചു.
ബാഗുകൾ രണ്ടും തോളിലിട്ട്
കുഞ്ഞിനെ കൈയ്യിലെടുത്ത് ട്രീസ
തന്റെ വീട്ടിലേക്കു യാത്രയായി. 20
വയസ്സുകാരി ജന്മംനൽകിയല്ല ; കർമ്മം
കൊണ്ട് ആ പൈതലിന്റെ അമ്മയായി
തീർന്നു.



ആതിര....